

891
טבת תשע"ה

אור הזוהר

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק ג חלק 12

כְּשֶׁהֵנָּה מְקַדֵּישׁ דְּקָה בְּלִבָּד לְלִמּוּד דָּף זוֹהַר
וּמִצְטָרֶף ל־250,000 לִזְמַנֵּי הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוּ אֵתָה מְסִיִּים 250,000
פְּעָמִים כֹּל סֵפֶר הַזֶּהר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוּ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עֵיר,
רַב שְׂכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל
דָּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבִּ"ה, וְלִהְיִיל
אֵת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצְּרוֹת בְּלִמּוּדוֹ זוֹהַר
הַקָּדוֹשׁ דָּף הַיּוֹמִי דְקָה אַחַת עִם הַצְּבוּר.

ספר הזוהר הקדוש לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָּה קִצְרָה לְאוֹמְרָה קֶדֶם הַלִּמּוּד:
לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיהָ, בְּדַחֲלוֹ
וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לִיחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י
בְּנֹא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׂכִינְתָּהּ מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוֹ
שְׂכִינְתָּ עֵינָנְךָ אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנִעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקִּשְׁר
עֲצָמֵי בְּלִמּוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַקְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֵאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנֵי, לְמַעַן שְׂמוֹ בְּרַחֲמֵךָ לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיֹצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רַצוֹן בְּרַחֲמֵיךָ, וּבְהַדְרִין סִפְרָא סִפְרָא הַזֶּהר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאָה אֵל עַבְדֶּיךָ
פְּעִלָּה וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם.
וְהִי נַעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה. [ב' פְּעָמִים], (סוּד ה')

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"
מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

580454064 ל"ט

גדולי הדור בסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומני ספרים ועלונים חנים טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

הנגלים והנסתרים היו כלם על פי עצת הגאון בעל הב"ח עליו השלום.

פעם אחת בא אל הרב הגאון מוזג אחד וספר לו כדברים האלה לאמר.

"הנה זה עשרות בשנים אני חוכר את בית היין מאדוני הפקר ועתה בא יהודי להסיג את גבולי, יום הוא דופק על פתחי הפריץ משלהו בדברים ומבטיח לו הוספה גדולה ובלבד שיחכיר לו את בית היין."

מורי ורבי! הנה האיש הלז יורד לחיי בני ביתי, רחם נא עלי ו הצילני מן הצרה הזאת.

ויאמר אליו הרב:

"לך אל הגביר פלוני בן פלוני ותבקש ממנו גמילות חסד בגופו, שילך אל הפריץ וידבר עליו טובות באזניו, באשר אדוני המקום ישאו פנים אליו."

ויצא המוזג מאת פני הרב ויבוא אל הגביר וידבר אליו את כל הדברים אשר דבר באזני הרב גם הפיל לפניו את תחנתו שימליץ עליו בפני הפריץ כעצת הרב.

העשיר שמע את כל דברי היהודי והבטיח לו לדבר עם אדוני המקום בדבר בית היין.

אך המוזג לא הסתפק בהבטחת הגביר והפציר בו מאד שילך מיד וימהר לדבר עם הפריץ שלא יקדמנו העריץ במזימותיו.

אז התנצל העשיר ואמר לו עליך לחכות עוד ימים מספר עד אשר אסדר את עניני מסחרי ליריד הגדול אשר בלייפציג כי

מי הם הצדיקים ומי הם האפיקורסים הדרדעים!!! וקול קורא מאת ה' "הבדלו מתוך העדה הזאת" (במדבר פרק טז כא), "ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי לה' אלי ויאספו אליו כל בני לוי" (שמות לב כו), כמו שכתוב בזוהר הקדוש שהקדוש ברוך הוא לעת הגאולה רוצה לגאול את ישראל, אך אי אפשר שתשרה עליהם השכינה הקדושה, עד שישתלקו ויבדלו מהם כל מיני הערב רב. ואז "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", וכמו שהרע"א מהימנא מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דווקא, שתורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו, (זוהר פנחס ריט.), ואם יעסקו בלימוד הזוהר הקדוש, אז זוכים ישראל ונגאלים תיכף ומיד ממש. כמו שאמר אליהו לרבי שמעון בן יוחאי "ובהאי חיבורא דילך יתפרקון כד איגליא בסוף יומיא" (כסא מלך תיקון מ"א).

בית דין: האם לא ראית את העלון הזה?

דין תורה בבית דין של מעלה כמה גדול ענשו של המאכיל נבלות וטרפות

לבעל הב"ח (הבית הדין) היה תלמיד אחד עשיר ובעל צדקה שהגאון היה מלמדו הלכות צדקה יום כיון שיש האיש פן לא יקלע אל המטרה בצדקותיו אשר יעשה, גם מעשה הצדקה תורה היא שצריכה למוד" היה אומר תמיד שלא נכלם ולא נכשל במעשיו הן בכמות והן באיכות וכל מעשי הצדקה של העשיר

כשהוא הולך אל הפריץ ומנשל אותם מעל פּרְנִסְתָּם.

בעלה ישב ולא יכול להשיב לה דבר, וכשהתחיל לפיסה, לדבר על לבה ולחזקה בדברי אמונה ובטחון, פרצה בבכיה וביללה והאשימה אותו שהוא ורק הוא אשם בכל האסון אשר קרה להם.

לו היה בא אל העשיר איש אחר, לא היה מסתפק במשלים ובדברי כבושין לבה, לא היה נפטר ממנו עד אשר ילך אל הפריץ ויסדר את הכל בכי טוב.

ככה עברו על המוזג ימי ריב ורגז ובביתו אין שלום ושלחה, אף סוף סוף חלפו ימי היריד אשר בלייפציג, והעשיר קיים את דבריו, עוד לא דרכו רגליו על מפתן ביתו, סר אל בית הפריץ ודבר אתו על דבר המוזג וחקירתו, ודבריו מצאו מסלות בלבו.

כאשר יצא העשיר מבית הפריץ, שלח לקרא את המוזג וחדש את החוזה לעשר שנים.

לימים, נפטר העשיר והלך לבית עולמו, בני העיר קראקא הספידוהו כהלכה והביאוהו למנוחת עולמים כאשר נאה לגביר בעמו.

לילה אחת בא בחלום אל רבו בעל הב"ח ואמר לו:

"באתי אליך מורי ורבי לספר לך איך קבלו את פני בפמליא של מעלה אחרי מותי.

בבואי שמה בפעם הראשונה מצאתי כמה נשמות מרחפות ומחכות ליום הדין,

זמנו עובר ואם לא אסדר את הכל בימים הקרובים אפסיד את רוב הוני.

כאשר שמע המוזג את דברי העשיר התחיל לבכות ואמר: "אם כן הדבר, אנא אני בא? הלא העריץ אשר בא להשיג את גבולי חרוץ הוא, ויבוא בתחבולותיו אל הפריץ ויקפח את פרנסתי".

אז התחיל העשיר לפיסו בדברים ולחזקו בדברי אמונה ובטחון ויאמר אליו: "הלא יהודי אתה ועליך להאמין בדברי חכמינו זכרונם לברכה שאמרו: 'כל מזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה ועד ראש השנה ואין אדם נוגע במה שמוכן לחברו אפילו כמלא נימא'. ואם מאמין אתה בדברי חכמינו, הרי תדע שלא יועילו לו לעריץ התחבולות הכי חרוצות, על כן לא תירא בפני בעל דינך הקשה. ואני, בבואי מן היריד, לא אסור אל ביתי עד אשר אבוא אל הפריץ, וברצון העליון וחסדו הגדול אהיה שליח לטובתך".

אחר הדברים האלה קיים בו העשיר את הכתוב: "תנו שכר לאובד ויין למרי נפש" וישתו שניהם לחיים ולהצלחה וישלחוהו לביתו לשלום.

ויצא המוזג מבית העשיר ויבוא אל אשתו ויספר לה את כל הדברים אשר דבר עם העשיר ולבו מלא תקוה לימים יבואו.

אף אשתו לא מצאה נחומים בדברי הגביר אשר דבר על לב בעלה, ותבך ותדבר אליו דברים בוטים כמדקרות חרב, לבה היה מלא יאוש ופחד והיא ראתה בעיני רוחה את מסיג גבולם

נכנס חֲבֵרוּ בַּפֶּחַד וְרַעְדָה וְעָמַד לִפְנֵי בֵית הַדִּין.

וְהִנֵּה נִשְׁמַע קוֹל שׁוֹאֵל כְּכַעַס וְרָגֶז: 'טִפְּה סְרוּחָה אֵיךְ לֹא פָתַדְתְּ מִלְּהֶאֱכִיל נְבִלוֹת וְטִרְפוֹת לְבָנַי...'

עוֹד לֹא גָמְרוּ אֶת הַשְּׁאֵלָה וְהִנֵּה נִשְׁמַע קוֹל דְּמָמָה דָּקָה, בָּא מִלְּאָךְ מְלִיץ אֶחָד וּבְיָדוֹ פֶּסֶק דִּין מִבֵּית דִּינוֹ שֶׁל הַב"ח וְעֵדִים מְעִידִים שְׂקִים זֶה מֵה שְׁכָתוֹב בְּזֶה. מִיָּד פָּרְשׁוּ אֶת הַמְּגִלָּה וַיִּקְרְאוּ בָּהּ כְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה:

'פְּלוּנֵי בֶן פְּלוּנֵי שֶׁהֶאֱכִיל נְבִלוֹת וְטִרְפוֹת לְעַם ה' חֲטָא בְּכַפְלִים, לְמָקוֹם וּלְבְרִיּוֹת. בְּמָה שְׂנוּגַע לְבְרִיּוֹת הָרֵי גִזַּל אֶת הָרַבִּים כִּי לָקַח מַחִיר שֶׁל בֶּשֶׂר בֶּשֶׂר בְּעַד בֶּשֶׂר טִרְפָּה וְאֵין לוֹ תִקְנָה אַחֲרָת, רַק לְהַקְדִּישׁ אֶת כָּל נִכְסָיו לְצַרְכֵי הָרַבִּים. וּמָה שְׂנוּגַע לְמָקוֹם עָלָיו לְהִסְתַּפֵּק בְּלַחֵם צָר וּבְמִים לַחֵץ וְשֵׁב וּרְפָא לוֹ.'

וְהַעֲדִים מְעִידִים שְׂמֵאוֹתוֹ יוֹם וְאֵילָךְ הַקְדִּישׁ הַקְּצָב אֶת כָּל נִכְסָיו לְצַרְכֵי הָרַבִּים וְהוּא נִשְׁאָר בְּעָרוֹם וּבַחֲסָר כָּל וּבִלְהָ אֶת יָמָיו בְּצוּמוֹת וּבְתַחֲנוּגִים לִפְנֵי הָאֱלֹקִים.

אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לָקַחוּ אֶת הָאִישׁ וְהוֹבִילוּהוּ אֶל הַיְכָל בְּעָלֵי תְּשׁוּבָה.

וּמִיָּד נִקְרָאתִי אָנִי לְבוֹא אֶל הַמְּלָךְ. כְּאֲשֶׁר שְׁמַעְתִּי אֶת שְׁמִי מִפְּרֵשׁ יוֹצֵא מִפִּי הַכְּרוֹז הַתְּחִילוּ אֲנִי כְּבוֹתִי דָא לְדָא נִקְשָׁן. אוֹלַם חֲסֵדִי ה' הָיוּ עָלַי וַיִּצְאֵתִי זְכָאֵי בְּדִינִי.

וְתַכְּף בָּאוּ מִלְּאֲכֵי שְׁלוֹם וְהוֹלִיכוּ אוֹתִי בְּקוֹל רְנָה וְשִׁירָה לְהִיכְלִי אֲשֶׁר בְּגֶן עֵדֶן.

הַמְּשַׁךְ בַּעֲלוֹן הַבַּא

וּבִינֵיהֶן שְׁנֵי נִשְׁמוֹת שֶׁהַפְּרִתִי אוֹתָן בְּהִיּוֹתִי עוֹד בְּעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן, הַנִּשְׁמוֹת הִלְלוּ הָיוּ נִשְׁמָתָן שֶׁל שְׁנֵי קְצָבִים שֶׁהֶאֱכִילוּ נְבִלוֹת וְטִרְפוֹת לְקַהֵל ה' אֲשֶׁר בְּקִרְיָאָא יָמִים רַבִּים.

אֶחָד מֵהֶם בָּא אֵלַי, מוֹרֵי וְרַבִּי, עוֹד בִּימֵי חַיָּיו וְהַתּוֹדָה עַל עוֹנוֹ וּבִקְשׁ מִמֶּךָ תִּקּוֹן וְדַרְךְ תְּשׁוּבָה."

"כֵּן" אָמַר הָרַב, "אָמַת נְכוֹן הַדְּבָר, אֶחָד מֵהֶם חָזַר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְהַשְׁנִי לֹא הִתְחַרַּט וּמַת מוֹת רָשָׁע."

"אֵךְ פְּתָאוֹם שְׁמַעְתִּי קוֹל מְכַרְיִז" הַמְּשִׁיךְ הַעֲשִׂיר אֶת סְפוּרוֹ הַמְּצַמְרֵר, "וְהַקּוֹל נִשְׁמַע בְּכָל הָעוֹלָמוֹת לְאֹמֵר פְּלוּנֵי בֶן פְּלוּנֵי יְבוֹא לִפְנֵי בֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה.

וְהִנֵּה נִכְנַס אִישׁ וּכְלָבִים עֲזִי נִפְשׁ אֲצִים רְצִים לִפְנָיו וּמֵאֲחוּרָיו, בְּמַהוּמָה שֶׁל נְבִיחָה, וְהֵם טוֹעֲנִים שֶׁהָאִישׁ הַזֶּה הִסִּיג אֶת גְּבוּלָם וְגִזַּל מֵהֶם אֶת הַנְּבִלוֹת וְהַטִּרְפוֹת שֶׁהֵן מִנַּת חֲלָקָם מִיְמוֹת עוֹלָם וּמְכַר אוֹתָן לְבָנֵי אָדָם.

וּפְתָאוֹם הַשְּׁלָךְ הֵס וּבַת קוֹל יוֹצֵאת וּמְכַרְיִזָּה בְּחִרְדָּה:

'טִפְּה סְרוּחָה אֵיךְ לֹא פָתַדְתְּ מִפְּנֵי הַיּוֹם הַדִּין? אֵיךְ הִעֲזַת פְּנִיךָ לְהֶאֱכִיל אֶת בְּנֵי נְבִלוֹת וְטִרְפוֹת.'

אֵךְ הַקְּצָב הָיָה נְכוּךְ וְלֹא עָנָה מְאוּמָה, וְתוֹךְ כְּדֵי דְבוּר אֲחִזּוּ בוֹ וְהַשְּׁלִיכוּהוּ אֶל תוֹךְ עֲמָקֵי שְׂאוּל וְהוּא נֶאֱבַד מִתוֹךְ הַקְּהָל וְאֵינְנוּ.

אַחַר כֵּךְ הַכְּרִיזוּ עוֹד הַפַּעַם:

'פְּלוּנֵי בֶן פְּלוּנֵי יְבוֹא לִפְנֵי בֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה.'